

Polustoljetni jubilej Stolnoteniskog kluba "Večernji list"

UDK 796.38(497.5)(091)

Velika četvorka: Dragutin Šurbek, Antun Stipančić, Zlatko Čordaš i trener Herman Vukušić

Igrači i rukovodstvo Kluba pred susret s TTC "Ormesbyem" u Middlesbroughu 1972.

kojoj su bile nazočne mnoge generacije igrača, kao i gostiju i sportskih prijatelja kluba-svečara.

Uprava kluba je u divnoj atmosferi Kristalne dvorane hotela Intercontinental, prezentirala svoju bogatu prošlost i sadašnjost, podsjećajući na negdašnje događaje vezane uz klub i najpoznatije protagoniste malih reketa, na dva načina – premijernim prikazivanjem vrlo zanimljivog dokumentarnog filma i promocijom Spomen-knjige koja je podijeljena svakom sudioniku proslave.

Na svečanosti su uručena i priznanja najistaknutijim pojedincima kluba, osvajačima četiri naslova pobjednika Kupa europskih prvaka: Željku Hrbudu, Josipu Vogrincu, Zdenku Zorincu, Dragutinu Šurbeku, Zlatku Čordašu, Antunu Stipančiću, Damiru Jurčiću i treneru Hermanu Vukušiću.

Nema sumnje da je Stolnoteniski klub "Večernji list" sa svojim sljednicima "Grafičarem", "Borcem", "Zagrebom" i "Vjesnikom" svih ovih pola stoljeća (1948. – 1998.) djelovao na razvoju i unapređivanju stolnoteniskog športa u Hrvatskoj a posebno u gradu Zagrebu.

Skromni počeci "Grafičara"

A sve je počelo u siječnju 1948. g. kada se skupina mladića i djevojaka, mahom studenata i namještenika grafičke struke, željna igranja "pravog" ping-ponga, okupila u maloj dvorani Doma grafičara u ulici Breščenskoga 4. Pronađen je neki stari izbljedjeli stol za stolni tenis s dotrajalim nogarima i pokrpanom mrežom, posudilo se par gumenih reketa i loptica "Olympia" i počelo se neštedimice udarati po loptici. Bili su to prvi počeci stolnoteniske sekcije "Grafičar", čiji je utemeljitelj i prvi predsjednik bio Franjo Zakšek.

Jasno, bili su to skromni počeci prvih prvotimaca: Ivice Korbara, Franje Škrleca, Josipa Ureka, Saše Neumanna, Maksa Vodopijca, Vlade Mitrečića, Branka Cveka, Aleksandra Štolcera, Nade Fišer, Mire Lustig, Štefice Srp, Nade Čuklić, svi odreda samouki, koji o pomoći nekog trenera nisu mogli ni sanjati.

Želju za natjecanjima i putovanjima ispunjavali su tako što su organizirali zabave i tombole i tako dolazili do skromnih sredstava. Članarina se redovito plaćala i ubirala. Grafičarci su putovali na turnire u Opatiju, Varaždin, Karlovac i Osijek isključivo trećim razredom vlaka, često noseći suhu hranu u putnoj torbi. Ali entuzijazma je bilo napretek, marljivo se radilo. Tadašnji igrači nisu bili doduše "klase", ali su bili dobri klupski natjecatelji. Došli su i prvi rezultati, šesto mjesto na Otvorenom prvenstvu Zagreba i to je bilo svakako izjeshno ohrabrenje za klub.

Nakon fuzije prvi uspjesi

U tim poratnim godinama, u gradu Zagrebu djelovala su dva jaka stolnoteniska kluba – Dolinarova "Mladost" na Savi i Vogrinčev "Borac". Uz vrhunskog majstora Josipa "Jožu" Vogrinca, u dresu "Borca" igrali su Aleksandar Valković i Franjo

U organizaciji Stolnoteniskog kluba "Večernji list" u Zagrebu je 20. ožujka 1999. u hotelu Intercontinental na svečan način obilježena 50. obljetnica djelovanja kluba. Pozdravnom riječi predsjednika Branka Karapandže i hrvatskom himnom, započela je svečana akademija

Blaži koji su 1950. godine postali ekipni prvaci Jugoslavije. No, "Borac" se iznenada preko noći rasformirao, igrači su ostali na ulici, ali ih je krajem, 1952. godine primio pod svoje okrilje STK "Grafičar". Istodobno, klub se igrački osnažio dolaskom Dinke Nikolić, Ružice Anić i Zdenka Uzorinca. U sezonama koje su slijedile, nakon osvajanja dva druga mjesta u momčadskim prvenstvima ondašnje države, godine 1955. trojka Vogrinč – Valković – Uzorinac osvaja u Beogradu premoćno prvo mjesto i naslov dolazi u Zagreb. Zanimljivo je reći da u to vrijeme u klubu nije bio angažiran profesionalni trener. Istodobno u "Grafičaru" radi se na proširenju igračkog kvalitativnog kadra, te vodi briga o najmlađim članovima, među kojima se svojim talentom posebno ističu višestruki kadetski prvaci Miro Župančić i Danica Nikolić. No, krajem pedesetih godina klub zapada u financijske poteškoće. Bilo je to krizno razdoblje koje je nagovještavalo rasformiranje kluba. U klupskim prostorijama u Domu grafičara, u neadekvatnim uvjetima, broj treninga drastično je smanjen na polovicu...

Prvo zlatno razdoblje

Srećom, zaslugom ambicioznih športskih radnika i gospodarstvenika Ivana Karage i Josipa Hrbuda, čelnika Grafičkog zavoda Hrvatske, došlo je do fuzije "Grafičara" i "Zagreba", Klub 9. 8. 1960. godinice dobiva novo ime Grafički stolnoteniski klub "Zagreb". Brzo se učvršćuje, organizacijski i materijalno, a znatno osvjježene bio je i dolazak reprezentativca Željka Hrbuda.

Kompaktna muška momčad Vogrinč – Hrbud – Uzorinac – Župančić – Kos na juris osvaja državno prvenstvo i odmah zatim i Kup, a i na svim ostalim domaćim natjecanjima osvaja sve što se moglo i željelo. Naravno, sada su se oči klupskih odbornika i igrača okrenule međunarodnoj sceni, kako bi se postigli što bolji rezultati i plasman u stolnoteniskoj Europi. Momčad "Zagreba" već je u svom prvom nastupu u Kupu europskih prvaka u sezoni 1961/62 nadmašila sva očekivanja i ostvarila pogodak. Nakon odličnog starta u Varšavi, eliminiran je u polufinalu u Radničkom domu u dramatičnom susretu branitelj naslova, rumunjski pravak "Cluj" i onda u finalu pobijeden je u Budimpešti mađarski pravak "Vörös Lobogo" sa 5:4. Taj pothvat kluba GSTK "Zagreb" ugrađen je u povijest hrvatskog športa, jer su tri hrvatska stolnotenisača Josip Vogrinč, Željko Hrbud i Zdenko Uzorinac bila prva od svih naših športšaša – prije vaterpolista, rukometaša, košarkaša i nogometaša – koji su na ovim našim prostorima osvojili naslov pobjednika klupskog prvenstva Europe.

Iako STK "Večernji list" danas isključivo muški klub, u jednom razdoblju od 1953. do 1966. godine, zagrebačkim ženskim stolnim tenisom suvereno su vladale "grafičarke". Bile su to odreda odlične stolnotenisačice: Dinka Nikolić, Zdenaka Urek, Ružica Anić, Danica Nikolić, Biserka Žukina i Jasminka Lukas. One su, igrajući četrnaest uzastopnih sezona u Ligi, osvojile tri naslova prvakinja, šest puta bile doprvačkinje i tri puta trećeplasirane. Jednom riječju, igračice nisu htjele zaostati za igračima i ostvarile su vrhunske rezultate s kojima se klub i te kako može podičiti.

Šurbekova era

Sredinom šezdesetih godina dolazi u klub vele-majstor Dragutin Šurbek i njegov dolazak označio je početak tzv. Šurbekove ere. Dragutinova nesalomljiva volja i ambicioznost i naravno vrhunska ostvarenja za zelenim stolom, bili su pravi poticaj i ostalim igračima, prije svega Zlatku Čordašu – koji se razvio u odličnog igrača međunarodne klase – te Ratku Rothu, Ivici Koprivnjaku i Tomici Nürnbergeru.

S vremenom Željko Hrbud se sve manje bavi stolnim tenisom, Milan Štencel sve više studijem, pa uz odličnog Šurbeka i Čordaša, sve je više uočljivo da "treća ploča" škripi. I to je svakako bio razlog da je "Zagreb" tri godine zaredom (1967/69) gledao u leđa jakom Olimpijčinom dvojcu Korpa – Vecko.

Platinaste godine

Dana 8. siječnja 1970. dogodio se i te kako važan događaj u povijesti kluba. Stolnoteniski klub došao je pod okrilje NP "Vjesnik", promijenivši ime u GSTK "Vjesnik-Zagreb". A istodobnim dolaskom neponovljivog Antuna Stipančića i vrhunskog trenera Hermana Vukušića iz Vinkovaca, počinje razdoblje najvećih uspjeha kluba.

Nakon kratkog bljeska Vogrinčeve generacije ranih šezdesetih godina, sada se "Vjesnikovci" iskazuju punim sjajem na međunarodnom planu i osvajuju u velikom stilu naslov najbolje momčadi Starog kontinenta. I to tri puta!

U prvom finalu Kupa europskih prvaka 1972. godine, u zagrebačkoj "Kutiji šibica", "Vjesnik" je

su po svim meridijanima globusa, i osvajali hrpe medalja na svjetskim i europskim prvenstvima kao i na međunarodnim turnirima, te tako na najbolji mogući način povećavali ugled hrvatskog, zagrebačkog i klupskog pingija.

Posebno je u svijetu stolnog tenisa odjeknuo nsvakidašnji klupski rekord kojeg je ostvario slavni trolist Stipančić – Šurbek – Čordaš s trenerom Hermanom Vukušićem. Momčad GSTK "Vjesnik" nije izgubila ni jednu utakmicu u razdoblju od lipnja 1971. godine do svibnja 1975. godine! Zagrebački asovi zabilježili su 122 uzastopne pobjede, od kojih 68 s maksimalnim 5:0 rezultatom.

Krizno razdoblje

Kao i svaki športski klub, tako je i "Vjesnik" proživljavao i krizna razdoblja, posebno financijske naravi. K tome, prirodno, dolazi i do smjene generacija. Prvo je otišao Zlatko Čordaš kao trener u Toronto. Tek polovično ga je mogao zamijeniti mladi Vinkovčanin Damir Jurčić. No daleko veći udarac za klub je uslijedio kada je Šurbek 1977. godine odlučio profesionalnu karijeru nastaviti u

"Lovci na trofeje" — H. Vukušić s Dragutinom Šurbekom i Antunom Stipančićem, svjetskim stolnoteniskim asovima

pobijedio mađarskog prvaka "Spartacusa" sa 6:3, a u revanšu u Budimpešti svladao je Jonyerovu momčad sa 5:4.

Drugi put Zagrepčani su osvojili Kup 1974. godine, sjajnom 9:0 pobjedom u dvoboju s klubom BOO KFUM iz zemlje europskih prvaka, Švedske. I u uzvratnom susretu, usred Stockholma, zagrebački majstori Stipančić, Šurbek i Čordaš katastrofalno su porazili domaćina s istim rezultatom.

Godine 1976. tandem Šurbek – Stipančić – iako bez Čordaša, koji je otputovao u Kanadu – s mladim Damirom Jurčićem, opravdao je nade glavnog stratega Hermana Vukušića. Trener je i ovog puta uspio dovesti svoje pulene u optimalnu formu i Zagrepčani su u završnici slavili visoku 5:1 pobjedu protiv branitelja naslova praške "Sparte".

Tako je grad Zagreb i četvrti puta dobio klupskog stolnoteniskog prvaka Europe, što je u to vrijeme značilo veliki doprinos afirmaciji čitavog športa ovog grada. "Vjesnikovci" su se zakitili još sa dva vrijedna međunarodna naslova, u renomiranom Kupu velleasajmskih gradova: 1970. Barceloni kada su svladali TTC "Meidericher" 5:2 i 1972. godine u Bledu nakon pobjede nad "Vasutasom" 5:2.

Pored toga, Dragutin Šurbek i Antun Stipančić, popularni "Šurba" i "Tova", svih tih godina krstarili

njemačkoj Bundes ligi. Veliki hendikep. Krajem sedamdesetih i u prvoj polovici osamdesetih, klupski trolist Stipančić – Škorić – Jurčić drži se doduše u vrhu, ali ne uspijeva zakoraknuti na najvišu stepenicu na domaćim natjecanjima.

Uprava kluba načinila je 1985. godine odličan potez dovedši iz Zadra u redove "Vjesnika" mladog i perspektivnog Zorana Primorca. Bila je to snažna, svježa injekcija koja je klub dovela ponovo u vrh našeg stolnog tenisa. Igrači Roman Pleše, Neven Karković i Denis Karlović, predvođeni prvakom Zoranom Primorcem osvojili su 1987. i 1988.g. prvo mjesto, dok su dva puta 1986. i 1989. godine bili drugi.

Spasonosno rješenje STK "Večernji list"

Povijesna i prijelomna godina 1991., rođenje i potvrđivanje neovisne države Hrvatske. Konačno svoj na svome. STSH mijenja ime u Hrvatski stolnoteniski savez. Unatoč agresiji na Hrvatsku, šport je i dalje jedna od potreba suvremenog čovjeka. U novom ozračju, u samostalnoj Croatiji i "Vjesnikovci" stolnotenisači nastavljaju s treninzima i uastupima...

Iako trener Goran Radanović može računati na svega nekoliko igrača, "Vjesnik" se ipak uspijeva zadržati nekoliko sezona na vrhu momčadskog prvenstva Hrvatske. U sezonama 1992. i 1993. "novinari" zauzimaju treća mjesta iza "Industogradnje" i zadarskog "Bagata".

Nažalost, negdašnjaj slavni športski gigant sve više klizi ka silaznoj putanji. Svakim mjesecom proživljava sve teže trenutke nemajući prave potpore u "Vjesniku" d.d. niti u Stolnoteniskom savezu. Voda je došla do grla jer klub otkazuje i nastup u Kupu Hrvatske...

Srećom našlo se spasonosno rješenje: početkom 1994. inicijativom Jandre Šarić, Željka Šege i Branka Karapandže, uspostavljeni su kontakti Večernjeg lista d.d. i Vjesnika, izvršena je pretvorba, i od tog dana klub nosi ime stolnoteniski klub "Večernji list".

Uprava kluba na čelu s predsjednikom Brankom Karapandžom zasukala je rukave. U klub se vratio i Herman Vukušić. I mladi stručnjak Goran Radanović u ulozu glavnog trenera postiže sa svojim momcima, u razdoblju 1995/99 sjajne rezultate. Zahvaljujući odličnim igračima Nevenu Karkoviću, Damiru Atikoviću, Dragutinu Šurbeku jr., pa Marku Habijancu i Victoru Vettorelliju, te kineskim majstorima Jiang Weizhongu i Chen Xinhui, "Večernjak" je preuzeo dominantnu ulogu u hrvatskom stolnoteniskom športu. Zajedničkim snagama osvajaju četiri naslova momčadskih prvaka Hrvatske: 1995., 1996., 1998., i 1999. i još dva Kupa Hrvatske, 1997. i 1998.

Treba reći da se u klubu sustavno radi i s mladim naraštajima – daroviti juniori Dominik Klarić, Vjekoslav Rakvin, Saša Lugar i Ivo Čuković snažno kucaju na vrata, obećavajući nastavak tradicije, uvećavanje ionako bogate žetve uspjeha svojih prethodnika. Nema sumnje da je današnjica i sutrašnjica Stolnoteniskog kluba "Večernji list" vrlo optimistična.

Sjajna međunarodna bilanca

Od prvog klupskog međunarodnog "krštenja", susreta s reprezentacijom Bombaja 1950. godine pa sve do susreta u sklopu natjecanja u Kupu europskih prvaka u sezoni 1998/99, natjecatelji "Grafičara", "Borca", "Zagreba", "Vjesnika" i "Večernjeg lista" odigrali su ukupno 140 međunarodnih susreta i zabilježili 116 pobjeda i dva neodlučena rezultata.

Kroz proteklih pet desetljeća, najznačajniji međunarodni uspjesi svakako su četverostruki trijumf postignut u Kupu europskih prvaka (1962., 1973., 1974. i 1976.), zatim dvostruki uspjeh u Kupu velesezajamskih gradova (1970. i 1972.), te pobjede nad višestrukim europskim prvacima "Clujom", "Spartacusom", "Ormesbyjem", "Borussijom", "Spartom" i BOO KFUM-om, zatim pobjede nad reprezentacijama Njemačke, Švicarske, Rumunjske, Sj. Francuske, te neodlučni rezultat s reprezentacijom Stockholma u glavnom gradu Švedske. Nema sumnje da ovi uspjesi zavređuju posebnu pozornost jer prelaze okvire kluba-slavljenika i ujedno su uspjesi ne samo zagrebačkog već i hrvatskog stolnoteniskog špota.

Boje kluba u međunarodnim susretima branili su najčešće ovi igrači: Z. Uzorinac 56 puta, J. Vogrinac 49, D. Šurbek 46, A. Stipančić 44, Z. Čordaš 31, D. Jurčić, J. Kras 21, M. Štencel 16, M. Župančić 13, N. Karković 10...

Briljantna igračka četvorka

Kroz redove kluba prodefilirali su u raznim razdobljima polstoljetnog djelovanja, istinski stolnoteniski asovi poput Josipa Vogrinca, Dragutina Šurbeka, Antuna Stipančića i Zorana

Veselje "Večernjakovaca" — prvi osvojeni naslov momčadskog prvaka neovisne Hrvatske (1975)

Primorca, čija imena su dobro poznata u svjetskom stolnoteniskom športu.

Pokojni **Josip Vogrinac** bio je najbolji igrač kluba u prva dva desetljeća. Iznimno borben igrač, svladao je pet svjetskih prvaka – Tanaku, Ogimuru, Bergmanna, Leacha i Sioda. *Sportsman* skromnog ponašanja i fer držanja.

Dragutina Šurbeka svrstavaju među fenomene športa. Svjetska jedinica za upornost. Prvak Europe u Lyonu '68. i dvostruki svjetski prvak u igri parova. Nevjerojatno se dugo održavao u svjetskom stolnoteniskom vrhu: od 1964 do 1986. godine. Najveći Croatia-kovalč medalja – 36 odličja sa svjetskih i europskih prvenstava.

Nažalost, nema više njegovog sjajnog i nezaobavlnog suigrača **Antuna Stipančića**, zlatne ljevice hrvatskog stolnoteniskog športa. Od svih igrača najduže je igrao u klubu – čak 19 sezona. Bogomdani talent koji je za stolom demonstrirao artistski stolni tenis. Stipančić je osvojio 27 medalja na PS i PE, od čega pet zlatnih medalja.

I četvrti mušketir **Zoran Primorac**. On je danas jedan od najboljih igrača svijeta, a uspješno je branio boje kluba od 1985. do 1989. godine. Prvi Hrvat koji je osvojio medalju (srebrnu) na stolnoteniskom Olimpijskom turniru 1988. godine.

Uz ovu iznimnu četvorku, afirmaciji kluba u raznim razdobljima uveliko je pripomogla i plejada reprezentativaca i odličnih igrača i igračica – Franjo Blaži, Aleksandar Vašković, Zdenko Uzorinac, Željko Hrbud, Miroslav Župančić, Dinka Nikolić, Zdenka Urek, Ružica Anić, Danica Nikolić, Milan Štencel, Jasminka Lukas, Zlatko Čordaš, Ratko Roth, Ivica Stipančić, Branko Božičević, Damir Jurčić, Dubravko Škorić, Roman Pleše, Neven Karković, Denis Karlović, Damir Karlović, Ronald Redžep, Marko Habijanec, Dragutin Šurbek jr., Damir Atiković, Victor Vettorelli, Roko Tošić. Svoj isto tako nemjerljiv prilog dali su i treneri požrtvovnim radom sa svim kategorijama igrača ali i s posebnim akcentom na borbenu momčad – Željko Galler, Herman Vukušić, Ivan Vidolin, Ma-

STK "Večernji list" najbolji u Hrvatskoj '96 (trener G. Radanović, N. Karković, D. Šurbek jr., Chen Xinhua, direktor Ž. Šego, K. Belić i M. Habijanec)

rijan Odorić, Antun Stipančić, Goran Radanović, Krunoslav Belić...

Od svih spomenutih stručnjaka, posebno se izdvajaju svojim rezultatima najveći trener Herman Vukušić koji je djelovao u platinastim sedamdesetim godinama, te Goran Radanović, uspješni trener kluba posljednjeg desetljeća.

Ovom prigodom ne mogu se zaboraviti i klupski športski djelatnici, nikada obeshrabreni, koji su zanosom i dobrim organizatorskim sposobnostima, prebrodili krizne trenutke u različitim razdobljima djelovanja kluba. Samoprijegornim

radom, dajući i svoj osobni doprinos, uveliko se pripomogli promicanju kluba.

U nemogućnosti da na ovom mjestu nabrojimo sve klupske entuzijaste, ipak izdvajamo samo neke koji su se posebno isticali: Franjo Zakšek (ute- meljitelj i prvi predsjednik), Ivica Korbar, Ivan Plavec, Emil Župančić, Ivan Bobek, Josip Hrbud, Boris Zakšek, Ico Simčić, Ivan Karaga, Branko Cvek, Stjepan Žarković, Krešo Debeljak, Željko Ljubanović, Milan Beslač, Dragan Augustin, Mili- voj Popović, Željko Šego, Jandre Šarić, Ivo Hadina, Dinko Jurković, Rikard Pompe, Dražen Budiša, Marcel Čermak, Herman Vukušić i Branko Kara- pandža koji sada nosi odgovornu i častnu dužnost predsjednika kluba.

Svakako treba podvući da su se članovi kluba iskazali bezbroj puta kao izvrsni organizatori stol- noteniskih turnira i prvenstava, kao i velikih medu- narodnih priredaba. Među njima posebno izdva- jamo uspješnu organizaciju Croatian Open ITTF Pro-Toura 1998. i 1999. godine koji su dobili najviše ocjene Međunarodne stolnoteniske fede- racije (ITTF) i komplimente sudionika sa svih kontinenta.

Ovaj jubilej bila je prava prigoda da se osvrne- mo unazad i pogledamo što je Stolnoteniski klub "Večernji list" bio i što jest, da bude novi poticaj za hrabro koračanje unaprijed, kako bi u nadola- zećem trećem mileniju ostvario zacrtane ciljeve.

Na svečanoj akademiji u povodu 50. obljetnice Stolnoteniskog kluba "Večernji list", promovirana je knjiga "Zlatni jubilej (1948. – 1998.)", blistavih 50 godina stolnotenisača "Večernjeg lista" autora Zdenka Uzorinca. Ova spomen-monografija veliki je prilog popunjavanju podataka o bližoj prošlosti i sadašnjosti hrvatskog stolnoteniskog športa.

Iz bogate polustoljetne povijesti kluba "Več- ernji list" i njegovih sljednika "Grafičara", "Borca", "Zagreba" i "Vjesnika" iščitavamo veliku ljubav članova, privrženost klupskoj boji dresa, natjeca- teljsku sposobnost i rezultate plejade vrhunskih stolnotenisača i stolnotenisačica, stručnost trenera i entuzijizam odbornika kluba, a koji su svi zajedno "lansirali" ovaj ping-pongaški klub među najtro- fejnije zagrebačke športske klubove. Autor Zdenko Uzorinac bio je sudionik i svjedok većeg dijela stolnoteniskih događaja vezanih neposredno ili posredno s klubom jubilarcem. On je, koristeći se bogatom osobnom arhivom i višegodišnjim pra- ćenjem svih stolnoteniskih zbivanja, vješto povezo različitā doba, izdvojio i valorizirao najveća do- stignuća kluba, kao i ostvarenja najboljih igrača i igračica koji su proslavili naš *pingić* na svim meridijanima.

Knjiga formata 20x26 cm, na 230 stranica teksta i obilje ilustracija dokumentarne vrijednosti, tiskana je na kunstdruck papiru. Osnuta je u 1000 primjeraka. Tisak i uvez ove reprezentativne knjige obavila je "Prosvjeta" d.d. iz Bjelovara, koja se je već afirmirala tiskanjem niza športskih publikacija.

S obzirom da STK "Večernji list" ima vrlo dobre odnose s mnogim europskim klubovima i igračima s najvećih kontinentalnih natjecanja, to je bila mudra ideja kuba da monografiju tiska i s opsežnim sažetkom na engleskom jeziku.

U knjizi su objavljeni podnaslovi: Skromni počeci, Prvi put prvaci, Fuzija "Grafičara" i "Bor- ca", 1955: ponovljen uspjeh, Izlaz iz krize: GSTK "Zagreb", Prvo zlatno razdoblje, I igračice odlične, Povijesni pothvat u Kupu Europe 1962, Krov nad glavom, Šurbekova blistava era, Dva desetljeća, Rada se slavni GSTK "Vjesnik", Kup Velesajamskih gradova u našoj vitrini, Uz Drageca i Zlatka ... evo i Tove, Kiksevi koji upozoravaju, Mudri izbor – trener Vukušić, "Lovci na trofeje", Platinasto raz- doblje Kluba, Ponovno ligaški obračuni, Kup europskih prvaka 1974. – Švedani na koljenima, Otpalo Interkontinentalno finale, Čordašev odla- zak u Kanadu, Kup europskih prvaka 1976. –

revanš Pražanima, Stari-novi prvak, Šurbekov pozdrav i odlazak u Calw, Pjongjanska kruna, Ponovno prvaci 1980, Izigrani Stipančić se vraća, Nekoliko sezona s osrednjim rezultatima, Svježa injekcija: Primorac, Krizni dani i mjeseci, "Svi nas gledaju u leđa", Neovisna Hrvatska, Treba preži- vjeti, Zar raspad?, Spasonosno rješenje – STK "Večernji list", Ponovno zlatne godine, Momčadski prvaci Hrvatske, Brige i za mlade, "Večernjak" pokupio sve, Biografije igrača i igračica, Nesluž- beni svjetski rekord, Sjajna međunarodna bilanca, Rekapitulacija po godinama, Vremeplov, Branili su boje kluba, Igrači i igračice – članovi kluba 1948. – 1998., Športski djelatnici i funkcionari, Iz generacije u generaciju, Predsjednici, Summary.

Knjiga je dokumentarna projekcija ljudi vezanih uz stolnoteniski klub "Večernji list" i nje- gove sljednike, ciklus događaja i sažete etape koje se naslanjaju jedna na drugu.

Marljivi Zdenko Uzorinac skupio je i sredo sve detalje i podatke o razvoju i djelovanju kluba. Konačno, autor nije propustio navesti sva imena članova kluba koji su kroz pet desetljeća prode- filirali klubom, športske djelatnike i sve predsjed- nike.

I kako je u svojoj uvodnoj riječi napisao Bran- Karapandža, predsjednik Stolnoteniskog kluba "Večernji list" – Neka ova Spomen-monogra- bude mali znak zahvalnosti koje upućujemo svim članovima, igračima i športskim djelatnicima, njihov veći ili manji prilog u razvoju, napretku i ugledu Kluba.

U vremenu kada obilježavamo kraj drug- milenija, Stolnoteniski klub "Večernji list", aut- tiskara "Prosvjeta" darovali su nam Spom- -monografiju i time hrvatsku športsku publicisti- obogatili jednim novim značajnim djelom.

Izvori i literatura:

1. Z. Uzorinac, *Jubilej GSTK "Zagreb" 1948. – 1968.*, Zagreb 1968.
2. Z. Uzorinac, *25. godina GSTK "Vjesnik"*, Zagreb 1973.
3. *Tekstovi iz objavljene knjige Z. Uzorinac, Zlatne godine Stolnoteniskog kluba "Večernji list" 1948. – 1998.*, Zagreb 1998.
4. *Športski leksikon*, Zagreb 1984.
5. Z. Uzorinac, *50 godina STŠJ*, Zagreb 1978.
6. Z. Uzorinac, *Antun Stipančić, zlatna ljevica hrvatskog športa*, Zagreb 1998.
7. *Novinski članci Sportske novosti, Večernji list, Vjesnik*

50-ta obljetnica početka organiziranog rukometa u Varaždinu

UDK 796.322(497.5 Varaždin) 1948/1998"

Krešimir PETANJEK
Varaždin, Zagrebačka 13

Prva rukometna utakmica u Hrvatskoj, odigrana je 29. 5. 1930. godine u Varaždinu, kao prvi javni prikaz rukometne igre. To je bila utakmica velikog rukometa, a odigrali su je među- sobno varaždinski gimnazijalci.

Otada, pa skoro punih osamnaest godina ruko- met se sve više širio među mladeži, isključivo u srednjim školama i tvorničkim športskim aktivima.

Tako u 1948-oj godini na nogometnom igralištu "Tekstilca" varaždinski gimnazijalci u natjecanju rukometnog prvenstva Hrvatske, pobjeđuju gimna- zijalce iz Osijeka (16. 5. 1948.).

Fiskulturni savjet pri Gradskom odboru Narodne omladine u Varaždinu, organizira 31. 10. 1948. rukometni turnir omladinskih aktiva. Na turniru su nastupile dvije momčadi Gimnazije, Tekstilna tehnička škola, Rudarska škola, Industrijska škola, Aktiv varaždinske industrije obuče "VIO", aktiv tekstilne tvornice "Varteks" i aktiv Doma učenika u privredi.

Tek u 1948-oj godini stekli su se uvjeti da se u Varaždinu formira i rukometna sekcija unutar športskog društva. Nakon petnaestodnevnog tečaja za rukometne voditelje u Zagrebu (svibanj 1948.) u Varaždin su se vratili polaznici tečaja Antun Jerić i Dražen Ožeg, te pristupili organiziranju rukometne sekcije unutar športskog društva "Slobode".

U lokalnom tjedniku "Varaždinske vijesti" broj 126 od 29. 7. 1948. objavljeno je da "Sloboda osniva rukometnu sekciju", te poziva sve zainteresirane da dodu na redovne treninge.

Prvi evidentirani rukometaši 1948. godine bili su Vili Berčar, Antun Jerić, Josip Kelnerić, Marijan Krajer, Stjepan Matanović, Dražen Ožeg, Krešimir Petanjek, Silvije Polanščak, Srećko Sabati, Željko Salopek, Tomislav Tomašić, Marijan Tomiša i Stanko Žihor. Ubrzo ime se pridružuju Krešimir Habijan, Vladimir Jerić, Radovan Kichbaum, Ljubomir Krizanc, Dragutin Marić, Franjo Matijašec, Zvonimir Okreša, Draško Salopek, Josip Štefanec, Branko Tribusson i Zvonimir Vertuš.

U čelnstvu sekcije, koja je ubrzo prerasla u klub, bili su Antun Jerić i Dražen Ožeg kao treneri i suci, Krešimir Petanjek kao ekonom, dok je administrativne poslove obavljao Stevo Banek tajnik športskog društva "Slobode".

U tim godinama kada je svega nedostajalo, od terena do opreme, naročito se to osjećalo u uvođenju nove športske igre rukometa. Tereni – nogometna igrališta koristili su nogo- metasi, a sada i rukometaši. S opremom su bile velike poteškoće, no tu su nogometaši od početka pomagali rukometaše.